

РЕШЕНИЕ

№ 42846

гр. София, 20.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 05.12.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Ралица Рачкова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова и при участието на
прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **10624** по описа за
2025 година докладвано от съдия Димитрина Петрова, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс
(АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания
(ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Дирекция „Инспекция по труда“ /ДИТ/ – [населено място],
чрез юрк. М. Т. срещу Решение № 2754/21.07.2025г., постановено по НАХД № 20251110202131
по описа за 2025 година на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 15-ти състав, с
което е отменено Наказателно постановление /НП/ Наказателно постановление № 22-
2400584/21.01.2025г., издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ – С., с което на
„И.М.Трейд Къмпани“ ООД, ЕИК[ЕИК], на основание чл. 413, ал. 2 от Кодекса на труда е
наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер 1800,00 лева за
нарушение на чл. 11, ал. 1 от Наредба № 7 за минималните изисквания за здравословни и
безопасни условия на труд на работните места и при използване на работното оборудване.

В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на обжалвания съдебен акт, като
постановен в нарушение на материалния закон - касационно основание по смисъла на чл. 348, ал.
1, т. 1 от НПК. Касаторът счита извода на съда относно това, че формалното присъствие на
територията на обекта на лице, което не е в трудови правоотношения с „И.М.Трейд Къмпани“
ООД, не навежда на допуснатото от дружеството нарушение по административнонаказателния
състав на чл. 413, ал. 2 от КТ, във връзка с чл. 11, ал. 1 от НМИЗБУТ. Изтъква, че при съставяне
на АУАН и НП не са допуснати съществени нарушения на материалния и процесуалния закон, а

посоченото нарушение е безспорно доказано. Моли за отмяна на решението на въззивния съд и потвърждение на процесното НП.

В проведеното по делото съдебно заседание касаторът Дирекция „Инспекция по труда“ се представлява от юрк. С., която поддържа жалбата по съображенията, изложени е нея. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното от ответника адвокатско възнаграждение.

Ответникът „И.М.Трейд Къмпани“ ООД, редовно призован, не се представлява. С молба от 04.12.2025г. не възражава да се даде ход на делото е негово отсъствие, изразява становище по същество и претендира присъждане на разноски по приложен списък.

Представителят на Софийска градска прокуратура прокурор В., счита касационната жалба за неоснователна, а решението на СРС за правилно.

Административен съд София – град, XXVII-ми касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в законово установения срок, от надлежна страна за която съдебният акт е неблагоприятен и е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Производството пред Софийски районен съд се е развило по жалба на „И.М.Трейд Къмпани“ ООД против Наказателно постановление № 22-2400584/21.01.2025г., издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ – С., с което, въз основа на съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 22-2400584/16.12.2024г., на основание чл. 413, ал. 2 от Кодекса на труда на дружеството е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер 1800,00 лева за нарушение на чл. 11, ал. 1 от Наредба № 7 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните места и при използване на работното оборудване.

От фактическа страна първоинстанционния съд е установил, че на 17.10.2024г. около 12:07 ч. била извършена проверка по спазване на трудовото законодателство от страна на служители в Дирекция „Инспекция по труда“ – С., на обект – строеж „Жилищна сграда гаражи“ в УПИ - I - 6, кв. 239, м. „Н. част 2Б“, район „Н.“ – Столична община, стопанисван от дружеството „И.М.Трейд Къмпани“ ООД, ЕИК[ЕИК]. В хода на проверка и на място в обекта било заварено лицето Я. Г. Т., ЕГН [ЕГН], който в писмена декларация посочил, че не работи във фирмата, както и че е дошъл на обяд при приятел, за да попита дали има свободни позиции за работа, защото е безработен и да обядва с И. С..

Резултатите от проверката били обективирани в протокол за извършена проверка № ПР2440921/16.12.2024г., препис от който бил връчен срещу подпис на управителя на дружеството „И.М.Трейд Къмпани“ ООД, ЕИК[ЕИК].

За констатираното св. А. Н. Б. съставила акт за установяване на нарушението /АУАН/, като описала нарушението и квалифицирала същото като такова по чл. 11, ал. 1 от Наредбата. При идентична фактическа и правна обосновка е издадено и обжалваното НП, с което за нарушение на чл. 11, ал. 1 от Наредбата на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 1800 лева.

Описаната фактическа обстановка СРС е приел за установена въз основа на гласни доказателства-показания на свидетели, кредитирани от съда поради логичност, вътрешна устойчивост и хронологичност, подкрепени и от писмените доказателства, приобщени към материалите по делото на основание чл. 283 от НПК-заповеди, протокол за проверка.

Въз основа на събраните по делото доказателства и приетата за установена фактическа обстановка СРС съд е обосновал извод, че АУАН и НП е съставен, респ. издаден от компетентен орган. Установил е и е изложил съображения, че в производството, протекло пред административно наказващият орган /АНО/ са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до опорочаване законосъобразността на НП. В тази връзка е посочил, че ангажирането на отговорността на дружеството е обосновано с допуснатото нарушение на разпоредбата на чл. 11, ал. 1 от НМИЗБУТ, предвиждаща, че територията на предприятието се огражда и/или се предприемат други мерки за ограничаване достъпа на външни лица. Субект на задължението по чл. 11, ал. 1 от НМИЗБУТ, респ. субект на нарушението по чл. 413, ал. 2 КТ, във връзка с чл. 11, ал. 1 от НМИЗБУТ е лице, имащо качество на работодател по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на КТ, а въведеното с чл. 11, ал. 1 от НМИЗБУТ изискване, е елемент от задължението на работодателя да осигурява здравословни и безопасни условия на труд. Изложената в съставения АУАН и в НП фактическа обстановка по никакъв начин не обосновава поведение, релевиращо съставомерно от обективна страна деяние, квалифицирано като административно нарушение по чл. 413, ал. 2 от КТ. Съдът е приел, че обстоятелството, че по време на извършената проверка на територията на стопанисвания от „И.М.Трейд Къмпани“ ООД, обект, се е намирало лицето Я. Г. Т., но това не сочи неизпълнение на нормативно установеното задължение на работодателя да предприеме мерки за ограничаване достъпа на външни лица. Данни за неизпълнение именно на това изискване не се съдържат в НП и в преписката по издаването му, нито такива обстоятелства са изследвани от наказващия орган. Сочи се още, че от събраните по делото писмени и гласни доказателства безспорно се установява, че процесният обект е бил ограден от всички страни с плътна ограда, като пребиваването на територията на стопанисвания от жалбоподателя обект на лицето Я. Г. Т. е било осъществено в обедната почивка на работещите за дружеството и във време, в което не са били извършвани строително-монтажни дейности. С тези мотиви решаващият състав на СРС е отменил наказателното постановление.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 АПК, поради което и на основание чл. 220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СРС.

Наложена от административнонаказващия орган санкция на „И.М.Трейд Къмпани“ ООД се основава на нормата на чл. 413, ал. 2 от КТ, съгласно която работодател, който не изпълни задълженията си за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, ако не подлежи на по-тежко наказание, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15000 лв. Ангажирането на отговорността на ответника по касация от правна страна е обосновано с допуснатото нарушение на разпоредбата на чл. 11, ал. 1 от НМИЗБУТ, предвиждаща, че територията на предприятието се огражда и/или се предприемат други мерки за ограничаване достъпа на външни лица.

Разпоредбата на чл. 2 от НМИЗБУТ вменява на работодателя задължението да осигури прилагане на изискванията на тази наредба за работните места, трудовия процес и при използване на предоставеното работно оборудване. Следователно субект на задължението по чл. 11, ал. 1 от НМИЗБУТ, респ. субект на нарушението по чл. 413, ал. 2 КТ във вр. с чл. 11, ал. 1 от НМИЗБУТ е лице, имащо качество на работодател по см. на § 1 т. 1 от ДР на КТ, а въведеното с чл. 11, ал. 1 от НМИЗБУТ изискване е елемент от задължението на работодателя да осигурява здравословни и безопасни условия на труд (чл. 127, ал. 1, т. 3 от КТ).

В случая в съставения АУАН и в издаденото въз основа на него наказателно постановление вмененото на санкционираното лице неизпълнение на задължението му по чл. 11, ал. 1 от

НМИЗБУТ /непредприемане от работодателя на необходимите мерки за ограничаване достъпа на външни лица на територията на предприятието/, фактически е обосновано с посочването, че работодателят не е ограничил достъпа на външни лица до територията на обекта, като е допуснал лицето Я. Г. Т.. Така описаното деяние обаче не се свързва с неизпълнение на задължението на работодателя по чл. 11, ал. 1 НМИЗБУТ, доколкото посоченото правило не съдържа забрана за достъп на външни лица на територията на предприятието, а поставя изискване работодателят да ограничи достъпа на такива лица чрез въвеждането на съответните правила, регламентиращи реда и условията за това. В тази връзка несъстоятелно е твърдението на касатора, че самото присъствие на лица „без правно основание“ на територията на обекта релевира незаконосъобразно бездействие на работодателя да вземе адекватни /необходимите и достатъчни/ мерки срещу достъп на външни лица. Изложената в съставения АУАН и в наказателното постановление фактическа обстановка по никакъв начин не обосновава поведение, релевиращо съставомерно от обективна страна деяние, квалифицирано като административно нарушение по чл. 413, ал. 2 от КТ. Само по себе си обстоятелството, че работодателят по време на извършената от контролните органи на Дирекция „Инспекция по труда“ проверка не е ограничил достъпа на външни лица на територията на стопанисвания от него обект, като е допуснал лице до строителния обект, не сочи на неизпълнение на нормативно установеното му задължение. Правилни са изводите на районния съд, изложени в този смисъл.

Ето защо съдът приема, че в случая формалното присъствие на територията на обекта на лице, което не е в трудови правоотношения с „И.М.Трейд Къмпани“ ООД, не релевира допуснатото от работодателя нарушение по административнонаказателния състав на чл. 413, ал. 2 от КТ вр. с чл. 11, ал. 1 от НМИЗБУТ. Нито описаното в наказателното постановление, нито установените факти и обстоятелства въз основа на събраните писмени и гласни доказателства, сочат на съставомерно от обективна страна деяние по повдигнатото административнонаказателно обвинение. В този смисъл изводът на СРС, че извършването на нарушение от работодателя „И.М.Трейд Къмпани“ ООД по чл. 413, ал. 2 от КТ във вр. с чл. 11, ал. 1 от НМИЗБУТ не е установено по несъмнен начин, е фактически, правно и доказателствено обоснован.

С оглед на изложените съображения съдът намира, че не е налице твърдяното касационно основание, поради което обжалваното решение като валидно, допустимо и постановено в съответствие и при правилно приложение на закона, следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора, на основание чл. 63д, ал. 1 ЗАНН, вр. чл. 143, ал. 3 АПК, искането на ответника по касация за присъждане на сторените разноски следва да бъде уважено. Процесуалният му представител претендира разноски в размер на 1390 лв., посочени в договора за правна защита и съдействие като платени в брой при подписване на договора. Касаторът е направил възражение за прекомерност. Като съобрази чл. 18, ал. 2 от Наредба № 1/2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа (загл. изм. – ДВ, бр. 14 от 2025 г.), в който е посочено, че ако административното наказание е под формата на глоба, имуществена санкция и/или е наложено имуществено обезщетение, възнаграждението се определя по реда на чл. 7, ал. 2 върху стойността на всяка наложена глоба, санкция и/или обезщетение, съдът намира, че възражението на касатора за прекомерност на адвокатското възнаграждение е основателно. В случая наложената имуществена санкция е в размер на 1800 лв., поради което е приложима разпоредбата на чл. 7, ал. 2, т. 2 – при интерес от 1000 до 10 000 лв. – 400 лв. плюс 10% за горницата над 1000 лв., като към посочената сума следва да се прибави и ДДС, тъй като процесуалният представител на ответника по касация е регистриран по ЗДДС. Така минималното адвокатско възнаграждение е в размер на 720,00 лв. с ДДС, която сума, с оглед фактическата и правна сложност на делото и проведеното едно съдебно заседание, следва да бъде присъдена на ответника по касация.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд
София - град, XXVII-ми касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2754/21.07.2025г., постановено по НАХД № 20251110202131 по
описа за 2025 година на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 15-ти състав.

ОСЪЖДА Дирекция „Инспекция по труда – С.“ да заплати на И.М.Трейд Къмпани“ ООД,
ЕИК[ЕИК], разноси за касационната инстанция в размер на 720 /седемстотин и двадесет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: